

Парламент на светло

Доц. Атанас Щерев

Опозицията в България изглежда разпокъсана не само структурно, но и идеологически. Всяка партия вижда различен път за осъществяването на едно стабилно дясно управление. ГЕРБ очевидно се предоверява на социологическите проучвания и разчита, че изборите през 2009 ще ѝ донесат абсолютно мнозинство в 41-то Народно събрание. Алтернатива на това вижда в прекарване на следващия мандат в опозиция. Всички анализи сочат обаче, че следващото управление ще е най-вероятно коалиционно.

Искам да припомня, че Иван Костов преди време заяви, че е готов да стои с ДСБ 20 г. в опозиция, но не и да встъпи в коалиция. Но не за това са гласували гражданите. Българските граждани са в опозиция и в момента. Техните интереси силно се разминават с тези на управляващата социалистическа върхушка. Никака политическа сила не трябва да си мисли, че ще се ползва с доверието на гражданите вечно, ако остане в опозиция. Напротив! Актът на гласуване задължава представителите да търсят не самоизолация, а обединение с цел осъществяване на конкретни програми, цели и политики, които са били декларирани по-рано в кампанията. Това е прост „търговски договор“. Избирателят със своята бюлетина „купува“ конкретна политическа програма за следващите 4 години. Политическата сила, спечелвайки този вот, се ангажира да подsigури с всички средства осъществяването на тази програма, дори това да означава коалиция с неудобен партньор. В тези отношения няма място за вечна опозиция.

Както стана ясно, ключовият елемент в тези отношения е „Програмата“ .

Изготвянето на обща програма е първостепенна задача за опозиционните сили, които искат заедно да управляват през следващия мандат. На първо място, в процеса на изготвяне на тази програма ще изкристализират партийните идеологии, ще стане ясно кой с кого може да се коалира и кои коалиции са невъзможни. На втори план, ще се подобри сътрудничеството между подходящите партньори. На трето място, ще се поставят юзди на управлението през следващия мандат. Програмата ще набележи ясни рамки, от които партньорите не трябва да излизат. Като пример може да се даде сегашното управление, което не се чувства морално задължено да провежда реформа в здравно и пенсионно осигурителната системи. Вместо това с финансови инжекции по доста популистски начин реанимира ежегодно здравните заведения и НОИ. При ясна предварително заявена и приета програма за управление това нямаше да се случи.

Осъзнавам, че ще има общи, но ще има и спорни цели, които да залегнат в програмата, но е по-добре дебатът да се води днес, открито, преди изборите, отколкото да се претупва в часовете преди обявяване на състава на новото правителство в някой тъмен кабинет на Дондуков.

Няма смисъл опозицията да продължава да води безплодни дебати в пленарна зала. Коалицията ще продължи да си гласува каквото си пожелае. Но срещи и дебати на опозицията за дискусия на бъдещата управленска програма са повече от необходими, **провеждани успоредно с пленарните заседания. Когато в пленарна зала управляващите гласуват сами своите законопроекти , в същото време в зала Изток на НС обединената опозиция ще изготвя**

своята програма. През следващите месеци опозицията трябва да покаже грешките на управляващите и да докаже, че има алтернативни политики, които да изместят сегашното непрофесионално управление. Именно тези политики трябва да бъдат огласени и да залегнат в програмата на бъдещото дясно правителство.

Нека във пленарна зала да се обсъждат законопроекти и инициативи и да се демонстрира разликата в качеството на законите на мнозинството и опозицията. Да се демонстрира какво е решението на коалицията и какво трябваше да бъде то, за да е в полза на гражданите. В пленарна зала да се влиза само при остър дебат и парламентарен контрол.

Опозицията има специалисти за сформирани на 10-12 комисии, в които да се обсъждат детайлно секторните политики като вътрешна сигурност и здравеопазване, образование и икономика. **Тези комисии трябва да заседават по времето когато се събират следобяд комисиите на НС.** Взетите решения под формата на одобрени текстове могат да залегнат в бъдещата програма за управление на десницата. Тогава всеки разумен човек лесно ще се ориентира в посланията и на изборите ще предпочете една видима ясна алтернатива с конкретна програма в лицето на опозиционните сили. **Според мен , това е истинския, действителен бойкот на Парламента , който гражданите ще подкрепят.**

Някои ще наречат **такива действия** „парламент в сянка”, аз бих казал, че това е „парламент на светло”.